

[Bender.]

Administrationen med saadanne Foranstaltninger, saa at der senest kom en Lovanordning af 20. Marts 1945, som man gav Gyldighed til den 30. September. Denne Lovanordning blev senere stadfæstet af Rigsdagen i Juni Maaned, men udløber altsaa nu om faa Dage.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har der af et af Socialministeriet nedsat Udvalg været arbejdet med Spørgsmaalet om en Rationalisering af hele Rabatordningen, og man har drøftet Overgangen til en Ordning, hvorefter det hele skulde ledes ind i mere faste Rammer med Udlevering af Rabatkort til trængende efter bestemte Regler og med bestemte Beløb i Modsætning til nu, hvor man Aar for Aar bevilger et Beløb, som saa stilles til Raadighed for Kommunerne til Uddeling af Rabatkort efter Kommunernes Skøn. Der er formentlig noget rigtigt i, at en saadan Rationalisering kunde være ønskelig og betimelig, men det Spørgsmaal er som saa mange andre Spørgsmaal noget, den kommende Rigsdag maa tage Stilling til efter Folketingsvalget.

Som nævnt udløber den gældende Lovs Gyldighed nu, og jeg tror ikke, nogen vil benægte, at der stadig er Brug for disse Foranstaltninger. Saa maa vi ogsaa tage de deraf følgende Udgifter. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Stegger-Nielsen: Den Lovgivning, der her omhandles, og som har været gældende i en Aarrække, er nødvendiggjort af Forholdene, og det har ogsaa vist sig, at de Beløb der har været bevilget gennem Aarene har været stigende. Jeg forstaar udmærket, at man i det socialpolitiske Udvalg har været inde paa at overveje Ændringer i Formen for Hjælpen for at faa den ind under mere faste Regler i Modsætning til den gældende Ordning, hvor der periodevis stilles Beløb til Raadighed til Uddeling af Rabatkort efter Kommunens Skøn, og jeg forstaar tillige, at man ikke nu har villet stille Forslag om en Affattelse af Loven i Overensstemmelse hermed, da Loven udløber pr. 30. September i Aar og Ministeriet mener, det er nødvendigt, at Ordningen gælder endnu et Kvartal indtil Udgangen af December. Mit Parti har intet at indvende derimod, og jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Lisbet Hindsgaul: Mit Parti medvirker med Glæde til Gennemførelsen af dette Lovforslag, der giver mig Anledning

til nogle enkelte personlige Bemærkninger. Det kan ikke undgaas, at Husmødre og andre Kvinder, der er ude paa Indkøb i denne Tid, lægger Mærke til, hvor vanskelige Forholdene er for den mindre bemidlede Kvinde. Jeg har i hvert Fald, naar jeg har været ude paa Indkøb og staaet i Kø sammen med mange andre Kvinder, Gang paa Gang følt Beundring for de Kvinder, der havde de smaa Penge, og som hver Dag skulde regne det meget, meget nøje ud for at faa Raad til at købe det til Familiens Ophold og Ernæring nødvendige. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

P. N. Petersen (Røjle): Da de ekstraordinære Forhold vedvarer, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa en Forlængelse af den gældende Lov. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en saadan Lovgivning desværre vil være nødvendig indtil videre.

I det andet høje Ting har man rejst Spørgsmaalet om en Rabatordning kontra Udbetaling af kontant Beløb efter bestemte Regler, altsaa maaske en mere rationel Ordning, og noget lignende har været ventileret her af de ærede Medlemmer Hr. Bender og Hr. Stegger Nielsen. Der er noget, der taler baade for og imod en Rabatordning. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, hvad jeg finder er det rette, men en mere rationel Ordning er betimelig og tiltrængt. Navnlig glæder det mig, at Regeringen har Opmærksomheden henvendt paa en Tekstilordning, hvorved der kan sikres de mindre bemidlede Andel i Tekstilstrømmen, naar den virkelig begynder at strømme ind her i Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse her i det høje Landsting.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Jeg skal ikke inklude mig i nogen Diskussion om Hensigtsmæssigheden af at forvandle den nuværende Rabatmærketildeling til en Tildeling af eventuelt kontant Tilskud, men blot give den rent saglige Oplysning, at naar man i sin Tid valgte den Ordning, man har nu, hvor man sætter ind paa ganske bestemte Varegrupper, er det jo, fordi Ernæringsekspertes og andre, som man samarbejdede med, ved Ordningens Udarbejdelse over for Socialministeriet fastholdt, at man netop gerne vilde sikre de